

پاورقی (۴۵)

اتفاق فاجعه‌بار

دایان دوکریه ، ترجمه: محمدعلی عسگری



مائو

در سال بعد، علت این تفر خود را این‌طور توضیح داد: «در دوران نوجوانی- زمانی که ۱۶ سال داشتم- با تعدادی از آدم‌های متاهل برخورد کردم. از آنها پرسیدم برای چه ازدواج می‌کنند. همه آنها جواب دادند چون احتیاج به کسی دارند تا برای آنها چای درست کند، غذا پزد و خوک‌ها را بچراند... بنابراین از آنها پرسید بهتر نبود به‌جای این کار کسی را استخدام می‌کردید... جواب دادند نه. آنها باید تشکیل خانواده می‌دادند. این گفت‌وگوها مرا به حیرت انداخت. تا امروز اگر شنیده باشید یک جامعه درباره ازدواج چه می‌گوید، خواهید دید که در آن هیچ چیزی مرتبط با عشق پیدا نمی‌شود.

به نظر می‌رسد مائو فرد رمانتیکی باید بوده باشد. به این فکر می‌کرد که بتواند فضای وسیع‌تری را به احساسات انسانی در جامعه جدید چین اختصاص دهد. اگر بخواهیم باید بگوییم ازدواج به آن شکلی که جریان داشت، در نظر او «به‌غیراز تأمین نیازهای جنسی» چیزی نبود. در این مورد خود بارها اعتراف کرده است که: «تأمیل به غذا و جنسیت دو مسئله زیربنایی است.»

مائو بااین‌حال از تردیدهای کای-های خشنود نبود. همچنان بر سر خواسته عشق‌ورزی با او ثابت‌قدم ماند. برای او تامة‌های آتشین زیادی نوشت. از این دست برنمی‌داشت که او را نسبت به احساساتش مجاب کند. اما در ژانویه سال ۱۹۲۰ بود که نخستین اتفاق فاجعه‌بار در زندگی این دختر جوان رخ داد و آن مرگ پدرش بود. مائو آن زمان برای دومین‌بار بود که در پکن اقامت می‌کرد. زمان زیادی را با خانواده کای-های گذرانده. فقدان آن پدر محبوب خلأ بزرگی را به وجود آورده بود. مائو برای این‌همین مانده بود تا این خلأ را پر کند. کای می‌گوید: «انتظار نداشتم شانس زیادی داشته باشم. مردی بود که دوستش داشتم [...] عاشقش شده بودم. خیلی برایم حرف زده بود. مقالات زیادی از او خوانده بودم... اما با وجود عشقی که نسبت به او داشتم نمی‌خواستم این عشق را آشکار کنم. یقین داشتم مهار عشق در دست طبیعت (تقدیر) است. بنابراین نباید من آن را طلب کنم یا حتی در جست‌وجوش باشم...».

آیا فقدان پدر موجب این مسئله شده بود؟ کای-های به همان اندازه که نسبت به تعهدداشتن به یک زندگی زناشویی نگرانی داشت از این می‌ترسید که مائو، او را رها کند. دراین‌باره می‌گوید: «اگر یکی از دوستا احساسات او را برای من نگفته و برملا نکرده بود – به من گفت که به‌خاطر من احساس می‌کند در نهایت بدبختی است – هرگز با او ازدواج نمی‌کردم.» احساسی درآمیخته با احساس گناه، او را می‌آزرد. در نهایت بر این احساسات غلبه کرد. می‌گوید: «با خودم گفتم من فقط برای مادرم نیست که زنده‌ام. برای او هم هست. تصور می‌کردم اگر او بمیرد [...] بدون تردید من هم با او می‌مردم!»

مائو و کای سال دیگر دو دلاده بودند. باید این مرد قهرمان و شورشی، کسی که در زمان مناسب از او حمایت کرده بود، کسی که سال‌ها منتظرش بود، بزرگ‌ترین عشقش باشد. به این ترتیب کای-های به خانه مائو منتقل شد و درنهایت در سال ۱۹۲۰ با او ازدواج کرد. اما از آنجا که دیگر دوشیزه نبود، او را از مدرسه اخراج کردند.

این داستان عاشقانه و رمانتیک البته به سرعت به پائین‌رسید. مائو نته‌ها از روابط عاشقانه قدیم خود دست نکشید بلکه معشوقه‌های جدیدی هم پیدا کرد. یکی از آنها، دخترعموی همسرش بود. وقتی کای-های حساس و سرتق این مسئله را فهمید، محکم زه تروی صورت رقیبش، کای- های یزن سنتی نبود که این مسئله را امری طبیعی تلقی کرده و بتوانند ولنگاری‌های همسرش را تحمل کنند. او برای خود اصولی زنانه و قابل قبول داشت: زنان هم مانند مردان موجوداتی بشری هستند. پس برای چه باید آنها در برابر بلهوسی‌های همسران‌شان سکوت کرده یا اعتراض نکنند؟ یک جا نوشت: «خوهرانم! ما باید برای دست‌یافتن به حقوق برابر بین مردان و زنان مبارزه کنیم. حتی اگر به هر قیمتی تمام شود، نباید به دیگران اجازه دهیم که بدان‌ها وابسته شویم.» آیا وقتی خیانت همسرش، مائو را دید دیگر نومید شده بود؟ هیچ‌گاه درباره این حادثه چیزی نگفت. اما کای-های بعدها از مشاجره‌کردن با مائو صرف‌نظر کرد.

آن زمان هنوز انقلاب زنان برنامه‌ریزی نشده بود. زندگی روزمره با مائو متأسفانه نه‌ی‌های سنتی بود. کای-های در منزل می‌ماند و به امور بچه‌ها می‌پرداخت. حال آنکه مائو در سراسر کشور می‌چرخید تا مردم را به انقلاب کمونیستی رهنمون شود. نخستین بچه آنها یعنی «آنینگ» در دسامبر سال ۱۹۲۷ به دنیا آمد. اما به مرور زمان روابط زناشویی آنها از هم پاشید. سبب این خودمحوری جفت شده بود و کای-های دیگر در اولویت دوم قرار می‌گرفت.

دسامبر سال ۱۹۲۸، یک سال بود که مائو او را ترک کرده بود.

ادامه دارد

انتخابات محلی روز گذشته کوبا از بسیاری لحاظ، تاریخی بود. کوبایی‌ها در حالی روز گذشته به پای صندوق‌های رای رفتند تا ۱۲هزار و ۵۰۰ نماینده را برای ۱۶۸ مجمع محلی انتخاب کنند که برای اولین‌بار دو نامزد از احزاب مخالف دولت پا به عرصه رقابت گذاشتند. از دیگرسو، در این‌دور از انتخابات، چهره‌های جوان و نامزدهایی از بخش خصوصی بیش از گذشته حضور داشتند. براساس گزارش‌ها حدود ۱۹درصد از نامزدهای این انتخابات زیر ۳۰سال دارند؛ اکثریت رهبران سیاسی کوبا از جمله «رائول کاسترو» ۸۲ ساله، از چهره‌های کلیدی انقلاب ۱۹۵۹ کوبا هستند که به سرنگونی نظامی دیکتاتوری و روی‌کارآمدن دولتی سوسیالیستی منجر شد. به باور برخی کارشناسان، انتخابات روز گذشته، نشانه‌ای از تغییر چشم‌انداز سیاسی و اقتصادی کوبا بود. برهان این دست کارشناسان برای اثبات استدلال‌شان، حضور گسترده نامزدهایی از بخش خصوصی بود. ۲۸درصد از بیش از ۲۷هزارنامزد حاضر در انتخابات محلی کوبا را کسانی تشکیل می‌دادند که یا شغل آزاد داشتند یا در بخش خصوصی نوپای این کشور فعالیت می‌کردند. بخش عمومی برای سال‌ها کارفرمای اصلی کوبا بود، اما از زمان روی‌کارآمدن رائول کاسترو، او تلاش کرده با پیش‌گرفتن اصلاحاتی، بازار آزاد محدودی را در بخش‌های غیرضروری و فرعی به وجود آورد. بیش از هشت‌میلیون نفر از جمعیت کوبا واجد شرایط رای‌دادن هستند و همان‌طور که پیش‌بینی می‌شد، این انتخابات با استقبال خوبی مواجه شد. در انتخابات محلی سال ۲۰۱۲، حدود ۹۴درصد از واجدین شرایط به پای صندوق‌های رای آمدند. شوراهای شهر در

کوبا وظیفه رسیدگی به امور محلی مانند تأمین آب، مرمت خیابان‌ها و مبارزه با حشرات را بر عهده دارند. این شوراها همچنین نیمی از کاندیداهای موزدیار برای نمایندگی شوراهای استانی را معرفی می‌کنند. در کام بعد، شوراهای استانی نیمی از کاندیداهای عضویت در شورای ملی کشور را معرفی می‌کنند. وظیفه شورای ملی تعیین اعضای شورای حاکم بر کشور است که رئیس‌جمهوری را برمی‌گزیند. براساس برخی گزارش‌ها در پاسخ به کاندیداتوری نامزدهای مخالف دولت، برخی از رسانه‌ها و مقامات انتخابات این کشور اطلاعات نادرست و بی‌اعتباری در مورد این دو نفر منتشر کرده‌اند. همچنین براساس قانون انتخابات کوبا، منتشرکردن بیوگرافی کاندیدها در محل‌های اخذ رای ممنوع است، اما در برخی بیوگرافی نامزدها روی

برای نخستین بار مخالفان دولت کوبا در انتخابات محلی نامزد و پیروز شدند

گام‌به‌گام تادموکراسی



عکس: Reuters

دیوارهای نزدیک مراکز اخذ رای منتشر شده بود. از زمان تصویب قانون انتخابات در حدود ۲۰سال پیش، تنها نامزدهای حزب «کمونیست» در انتخابات شرکت می‌کردند و اگر این دو نفر در انتخابات محلی پیروز شوند، اولین سیاست‌مدارانی از احزاب مخالف هستند که توانسته‌اند به مجامع محلی وارد شوند. بااین‌حال، صرف حضور آنها در انتخابات نیز برای بسیاری از کوبایی‌ها اتفاق بدیع و منحصربه‌فردی است. «هیلدبراندو چاویانو» ۶۵ساله، یکی از این نامزدهای مخالف در گفت‌وگویی با خبرگزاری «ای‌اف‌ای» گفت: «حتی اگر پیروز هم نشویم، بازهم دستاورد مهمی است.» او ادامه داد ما باید از این لحظه استفاده کامل را کنیم. هیچ‌کس از مقامات دولت انتظار نداشت ما نامزد شویم. «یونینل لوز» ۲۶ساله که یکی از

نجات یونان



باراک اوباما، رئیس‌جمهوری آمریکا اعتقاد دارد یونان باید «تصمیماتی سخت» بگیرد و از راه اصلاحات، به نظام مالی خود ثبات بخشد. به‌نظر اوباما، یونان هنگامی از پشتیبانی بین‌المللی برخوردار می‌شود که نشان دهد آمادگی کمک به خود را دارد.**(دبچپوله)**

افراد ناشناس به دفتر مرکزی حزب «دموکراتیک خلق‌ها» حمله کردند کُردهای ترکیه؛ صحنه‌گردان انتخابات پارلمانی

دارند؛ حتی اگر تقریباً تمامی نظرسنجی‌ها نشان از احتمال بالای موفقیت حزب دموکراتیک خلق‌ها در کسب حداقل آرا داشته باشند. شاهد این مدعا نیز تحرکات اخیر صورت‌گرفته علیه این حزب چپ‌گراست که درصدد است با تخریب وجهه عمومی و تهدید امنیت جانی مقامات حزبی، مانع از حضور دست‌کم ۶۰ نماینده حامی اقلیت‌های قومی، مذهبی و اجتماعی در پارلمان آتی ترکیه شود. اگر از درگیری‌های خونین و بحث‌برانگیز اخیر بین شاخه نظامی «حزب کارگران کردستان» (پ‌ک‌ک) و نیروهای امنیتی ترکیه نیز بگذریم، که برای مثال همین هفته پیش در استان شرقی «اگری» پنج کشته بر جای گذاشت، حمله روز شنبه افرادی تاشناس به دفتر مرکزی این حزب در آنکارا،

انتخابات بریتانیا؛ در آمدی بر یک پایان

در جریان انتخابات کنونی مشخص است، بریتانیا را حتی بیشتر از پیش

دستخوش چنددستگی کرد. امروز در بریتانیا عملاً دو کارزار انتخاباتاتی جداگانه در جریان است؛ یکی در اسکاتلند و دیگری در سایر مناطق بریتانیا که هرکدام ساز خود را می‌زنند. از حزب ملی اسکاتلند موفق شود مطابق نتایج نظرسنجی‌ها، بیش از ۵۰ کرسی از ۵۹ کرسی اسکاتلند را در وست‌مینستر یا همان پارلمان بریتانیا به دست آورد. حزب کارگر خواه‌ناخواه از تشکیل دولتی اکثریتی با حتی دولتی ائتلافی بازمانده و حرکت به سمت برگزاری رفاندومی عمومی برای خروج از عضویت اتحادیه اروپا سرعت خواهد یافت. این در حالی است که اد میلیبن، رهبر حزب کارگر، برگزاری رفاندوم را تا زمان اجرائی‌شدن اصلاحات مرتبط با لایحه اتحادیه اروپا که در سال ۲۰۱۱ از سوی پارلمان آن کشور تصویب شده و متضمن برگزاری همه‌پرسی درباره تقویم اختیاراتی بیشتر به بروکسل با اعمال تغییراتی در پیمان این اتحادیه است، منتفی دانسته است. بااین حال، همان‌طور که دیدیم، او و حزب کارگر که کمپین خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا را به بهترین حالت خوک سرگرمی و در بدترین حالت همچون امکان سقوط به ورطه آشوب و هرج‌ومرج می‌بینند، احتمالاً نخواهند توانست این موج پرشتاب را متوقف کند. در شرایطی که تیم اولیور، استاد مدرسه علوم سیاسی و اقتصادی لندن، دست‌کم شش سناریو از جمله دولتی حاکماتری با ائتلافی رهبری محافظه‌کاران یا دولتی حداقلی با پشتیبانی حزب استقلال بریتانیا، برای برگزاری رفاندوم خروج از عضویت اتحادیه اروپا متصور است، حتی یک دولت حداکتری از سوی حزب کارگر نیز به‌طور اجتناب‌ناپذیری از جانب بسیاری از نیروها، اعم از نامزدان خودی در مجلس عوام، برای برگزاری

اعضای حزب «کوبای دموکراتیک و مستقل» است نیز گفت: «برخی مردم می‌گویند ترس در کوبا وجود دارد، اما من معتقدم مردم، بخش اعظم ترس خود را از دست داده‌اند. من از هم‌کنون احساس می‌کنم برنده‌ام». این دونامزد انتخابات محلی، مانند نیمی از ۲۷هزار کاندیدای دیگر، در جلسات مردمی که در سطح محلات مختلف به اجرا درآمد، برگزیده شده‌اند. ناظران خارجی می‌گویند این مسئله که «هیلدبراندو چاویانو» «یونینل لوز»، دو نفر از مخالفان دولت در دور اول انتخابات پیروز شده‌اند، نشان می‌دهد رهبری کوبا دست‌کم ظاهراً سیاست‌های متعادل‌تری را در قبال مخالفان در پیش گرفته است. «تد هنکن»، یکی از کارشناسان کوبایی در دانشکده «باروج» نیویورک گفت: این اتفاقا نیست، به‌ویژه اینکه دو نفر از مخالفان در انتخابات پیروز شده‌اند. فکر می‌کنم دولت به جای ساکت‌کردن، مخالفان، آنها را به رقابت دعوت می‌کند. این می‌تواند نشانه‌ای از آزادی باشد. رائول کاسترو در سال ۲۰۱۰ میلادی اصلاحات وسیعی را با روندی آهسته در اقتصاد آغاز کرد. او همچنین متعهد تغییرات در سیستم انتخاباتی آمریکا، اخیراً گفته بود تنش‌زدایی از این تغییرات منتشر نشده است. چاویانو که پیش‌تر وکیل دولت و اکنون روزنامه‌نگاری مستقل است، فرصت حضور خود در انتخابات را به واسطه تغییر در قانون انتخابات کوبا و فضای به‌وجودآمده پس از عادی‌سازی روابط آمریکا و کوبا می‌داند. «باراک اوباما»، رئیس‌جمهوری آمریکا، اخیراً گفته بود تنش‌زدایی در روابط دوطرف به تغییرات سریعی در فضای سیاسی کوبا منجر می‌شود؛ تغییراتی که رویکرد آمریکا در طول جنگ‌سرد توانسته بود آنها را ایجاد کند.

همکاری با رئیس‌جمهوری منتخب



ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه با اعلام اینکه مسکو و واشنگتن اختلافاتی دارند، گفت: با هر نامزد انتخاباتی‌ای که در روند سیاسی ۲۰۱۶ آمریکا پیروز شود، همکاری می‌کنم. همکاری ما منحصربه یک شخص نیست، بلکه ما با ملت آمریکا همکاری می‌کنیم. **(راشانودی)**

خلق‌ها را به‌شدت محکوم کرده و آن را ناشی از تلاش «دست‌های پشت‌پرده برای تحریک اذهان عمومی و ایجاد تنش در آستانه انتخابات ماه ژوئن دانسته است. این در حالی است که او تنها یک روز پیش، از «صلاح‌الدین دمیرتاش»، یکی از رهبران حزب دموکراتیک خلق‌ها به‌عنوان سخن‌گوی «پ‌ک‌ک» نام برده بود. دمیرتاش در حالی از سوی معاون نخست‌وزیر ترکیه به‌عنوان بزرگ‌ترین مانع در پیشروی فرایند صلح با سئیزه‌جویان کرد شناخته می‌شود که حزب متبوعش از همان بدو تأسیس و به‌منزله بزرگ‌ترین حامی حقوق اقلیت‌های ترکیه، نقشی اساسی در ترغیب جدایی‌طلبان کرد و دولت ترکیه برای حضور در پای میز مذاکرات ایفا کرده است.

منظر آنرا قابل‌اعتماد بوده و از منافع‌شان حفاظت می‌کنند. در اسکاتلند، همانند یونان، این دست از شهروندان معمولاً به طیف چپ تعلق دارند؛ اما در فرانسه همچون بخشی از مردم آلمان و اسکاتلند، یوا، این افراد غالباً به سمت نیروهای راست‌گرا متمایل شده‌اند. در چنین بحبوحه‌ای است که ما شاهد روند ملی‌سازی دوباره یا به بیانی دیگر، بالکان‌سازی چشم‌انداز سیاسی اروپا هستیم. تنها کافی است به مورد یونان نگاه کنید که چگونه راه خروج از اتحادیه اروپا را در پیش گرفته است. اگر دیوید کامرون نیز به هر طریقی از نو به‌عنوان نخست‌وزیر بریتانیا انتخاب شود، با سرعت‌بخشیدن به برنامه اصلاحاتی و مذاکراتی خود پیرامون رابطه با اتحادیه اروپا، نه‌فقط دل هواداران نوستائزیک دهه پنجاهی خود را به دست می‌آورد، بلکه به‌طور اتفاقی با آن موج مقاومتی همراه خواهد شد که تقریباً تمامی ۲۷ متحد اروپایی این کشور را هریک به درجاتی درنوریده است. اگرچه نظر به آنکه دو حزب سنتی رقیب، یعنی احزاب محافظه‌کار و کارگر به زحمت تنها یک صفحه از مانیفست انتخاباتی خود را به رابطه بریتانیا با اتحادیه اروپا و دیگر قدرت‌های جهانی اختصاص داده‌اند، اثبات محوریت انتخابات عمومی هفت می در تعیین‌کنلیف این موضوع بسیار مشکل است، اما باید بدانیم نتایج انتخابات هرچه باشد، حتی اگر میلینند نیز جایگزین کامرون شود، راه برای برگزاری رفاندوم پیرامون خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا و متعاقباً همه‌پرسی دوباره درباره استقلال اسکاتلند، هموار خواهد شد. از طرفی، هم‌زمان آن با بحران یونان نیز موجب خواهد شد تا با شدت‌بخشی به نیروهای مرکزگیز در اتحادیه اروپا، اعتماد عمومی به نهادهای مستقر در بروکسل بیش‌ازپیش کاهش یابد. در نتیجه می‌توان انتظار داشت با فرارسیدن سال ۲۰۲۰، نه‌تنها یک اتحاد ۳۰۰ساله پایان یافته باشد، بلکه اتحاد ۶۰ساله دیگری نیز با یک آشفتگی و بی‌ثبی ظمی جدی دست‌به‌گریبان شود.

جهان

رویداد

فرار هزاران نفر از رمادی در پی پیشروی داعش

● منابع سازمان ملل می‌گویند با پیشروی گروه تروریستی داعش به سوی شهر «رمادی»، هزاران نفر از ساکنان شهر، خانه و کاشانه خود را ترک کرده‌اند. داعش از چندین‌روز پیش در حال درگیری با ارتش عراق و پیشروی به سوی شهر رمادی، مرکز استان «الانبیار» است. به‌گفته هماهنگ‌کننده کمک‌های بشردوستانه سازمان ملل، تاکنون چهارهزارو ۲۰۵ خانواده، شهر رمادی را ترک کرده‌اند. اغلب این آوارگان به بغداد روی آورده‌اند. طبق گزارش‌ها، در مقابل پست بازرسی ورودی بغداد، خودروهای حامل شهروندان متواری از رمادی کیلومترها صف تشکیل داده‌اند. روزنامه «واشنگتن‌پست» نیز نوشت، دست‌کم ۳۰ هزار نفر شهر را ترک کرده‌اند. حدود ۱۰ هزار نفر از آنها هم‌کنون وارد بغداد شده‌اند و بقیه نیز در انتظار ورود به این شهر هستند. در میان فراریان، نیروهای امنیتی نیز دیده می‌شود که می‌گویند پس از آنکه مهمات‌شان به پایان رسید، پست‌های خود را ترک کرده‌اند. پیش از این افسران آمریکایی و عراقی نسبت به سقوط شهر رمادی هشدار داده بودند. اگر رمادی به تصرف نیروهای داعش درآید، دولت عراق شکست بزرگی متحمل خواهد شد. این گروه به تازگی از شهر «تکرت»، مرکز استان «صلاح‌الدین» عراق عقب رانده شده است. اما این گروه همچنان کنترل شهر «فلوجه» و بخش‌هایی از شهر رمادی را در اختیار دارد. فلوجه سال گذشته پس از موصل به تصرف داعش درآمد. از سوی دیگر، داعش ویدیوئی منتشر کرده که ظاهراً اعدام گروهی از مسیحیان اهل انتیوی را در خاک لیبی نشان می‌دهد. در این ویدئو ۲۹ دقیقه‌ای ۱۲ نفر از این قربانیان در ساحل سر بریده می‌شوند و ۱۶ نفر دیگر در منطقه‌ای بیابانی با شلیک گلوله به سرشان اعدام می‌شوند. متنی که روی تصویر این افراد می‌آید، آنها را «بیرون صلیب از کلیسای انتیوی» معرفی می‌کند. در این ویدئو که اصالت آن هنوز تأیید نشده، یک شبه‌نظامی‌نقاب‌دار بیابنه‌ای طولانی را می‌خواند که از آن مسیحیان خواسته شده اسلام بیاورند یا جزیه دهند، چون در غیر این‌صورت جان‌شان را از دست می‌دهند.

نشست وزرای خارجه مصر اردن و آمریکا درباره یمن

● وزرای خارجه کشورهای مصر، اردن و آمریکا هفته آینده در نیویورک نشست مشترکی درباره وضعیت یمن تشکیل خواهند داد. به گزارش اسکای نیوز عربی، بدر عبدالعاطی»، سخ‌نگوی وزیر خارجه مصر اعلام کرد «سامع شکری» وزیر خارجه مصر با «جان کری»، همتای آمریکایی و «ناصر جوده» همتای اردنی خود برای برگزاری نشست مشترک درباره یمن به توافق رسیدند. عبدالعاطی ادامه داد: این نشست سه‌جانبه در تاریخ ۲۷ آوریل در شهر نیویورک و در چارچوب هماهنگی‌های سه کشور درباره وضعیت فعلی یمن برگزار خواهد شد. مصر و اردن از جمله کشورهای هستند که از سه هفته پیش در کنار سایر کشورهای عرب حوزه خلیج‌فارس در عملیات «توفان قاطع» به رهبری عربستان علیه مردم یمن مشارکت دارند و آمریکا نیز با حمایت لجستیک از عربستان، این عملیات را تأیید می‌کند.

احتمال صدور حکم اعدام برای محمد مرسی

● خبرگزاری فرانسه از احتمال صدور حکم اعدام برای «محمد مرسی» رئیس‌جمهور سابق مصر در دادگاه روز سه‌شنبه خبر داد. گفته می‌شود دادگاهی که روز سه‌شنبه برگزار خواهد شد، مرسی را به جرائم جاسوسی برای کشورهای بیگانه، کشتن معترضان و فرار از زندان در سال ۲۰۱۱، به اعدام محکوم خواهد کرد. به عقیده بسیاری از کارشناسان، حکمی که در دادگاه صادر خواهد شد، به هیچ‌وجه قابل برگشت نیست؛ چراکه قضات احکام مشابه و گاه شدیدتری برای اعضای اخوان‌المسلمین صادر کرده‌اند. همچنین دادگاه جنایی مصر حکم اعدام ۱۱ متهم در رابطه با جنایت استادیوم پورت سعید مصر را صادر کرد. براساس خبرهایی به‌دست‌آمده از مصر، دادگاه جنایی در این کشور رای خود را در این رابطه صادر کرده و پرونده اتهامی ۱۱ متهم این پرونده را برای اجرا و تأیید حکم اعدام به مفتی جمهوری عربی مصر ارجاع داده است. در حادثه هولناک استادیوم پورت‌سعید که در ماه فوریه سال ۲۰۱۲ روی داد، درگیری میان تماشاچیان یک مسابقه فوتبال به کشته‌شدن ۷۴ تماشاچی منجر شد.

شاهزادگان سعودی در حبس

● عربستان شماری از شاهزادگان سعودی را در حبس خانگی قرار داده است. «محمدبن نافیع بن عبدالعزیز آل‌سعود» جانشین ولیعهد عربستان دستور حبس خانگی هفت نفر از شاهزادگان سعودی را که به‌صورت علنی از سیاست خارجی این کشور انتقاد می‌کردند، صادر کرده است. سران جدید آل‌سعود همچنین بازداشت‌های گسترده‌ای را علیه پرزشان، مهندسان و اساتید خارجی در این کشور در دو شهر ریاض و طائف آغاز کرده‌اند و تاکنون ده‌ها نفر از اتباع خارجی که در عربستان کار می‌کردند، بازداشت شده‌اند.